

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Qvæstio XVII. An poſſit dæmon quantitatem corporum ſic mutare, vt penetratio partium ſequatur, ſiue vnum corpus in duobus locis diſiunctis, vel duo corpora in vno & eodem loco penetratiue collocare?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

imperium toti corpori impensa. Vnde si velit Angelus sic moderari actiuitatem, vt celeritas deuotionis non superet robur delatis fiet, vt fit sine defatigatione hominis ista transuectio: si hoc nolit, haud dubie mire defatigetur homo necesse est, celeri illa per aerem delatione.

bl. dæmo
fol. c. 27.

Hinc intelligimus non esse certam differentiam illā Remigijb, quod Angelorum bonorum transuectioes quietæ & laboris expertes sint hominibus; malorum verò plenæ lassitudinis, formidinis, & molestiarum. etsi enim vt plurimum credam hoc verè contingere; fieri tamen potest, vt si dæmon velit etiam citra lassitudinem & molestiam deferat, vt patet exemplis, quæ narrat Torquemada Dialo. 3. & ille Ioannes de Vault Stabulensis hoc de suis transuectioibus testabatur. Illud, certius, has dæmonum subuectioes semper periculi plenas & formidabiles esse.

QVÆSTIO XVII.

An possit dæmon quantitatem corporum sic mutare, vt penetratio partium sequatur. siue vnum corpus in duobus locis distinctis, vel duo corpora in vno & eodem loco penetratiue collocare?

Reuiter censeo ad hac omnia negatiue respondendum, quia hac omnia repugnant principiis physicis & ædini nature. Nā, vt de posteriore prius agamus. nec ipsemet dæmon potest loca distantia ab inuicem, non occupato medio, simul implere, ex veriore sententia & cōmuniore, minus ergo poterit ibi corpus

A vnum statuere; sed soli hoc Deo reueruatum. Nec obstant exempla, quibus docetur multos alio loco *αὐτοπαροῦσῶς* alijs apparuisse, quam vbi reuera tunc erant, non dormientibus modò, sed & vigilantibus. c. Nain si à Sanctis hominibus & miraculosè apparitiones factæ, vt de Sanct. Nicolao, D. Agatho, & Diuo benedictò legimus: tum illæ ab infinita Dei virtute profectæ sunt: sin autem ab Angelis malis procuratæ, ad speciem tantum visæ & præstigiôsæ censendæ, huc refero illud quod Origen. lib. 6. cont. Celsum tradit, Pythagoram eodem tempore in duabus vrbi- bus conspectum: & aliud de mulierculis commestatricibus in vita D. Germani, & de Imperatoris filio per Theodorum Monachum patri exhibito apud Zonaram d. Vide pet. Tyræum d. lib. 2. cap. 8. cum seqq. Quod vero ex alijs refert Ananias. lib. 4. de Natura dæmon. non posse dæmonem duorum hominū simul occupare corpora: sed posse tamē, cum in vnus corpore sit per substantiā suam vi sua alium, vel magno distāte interuallo, de crimine aliquo tentare; hoc fateor me nō intelligere. Nam nihil prohibet duos esse sibi adeo propinquos, vt simul sint quasi vnus & æquatus dæmonis locus quem substantia sua occupet: nihil inquam prohibet hos simul à dæmone possideri. Si vero alter tam longe distet à possessore, vt spaciū illud excedat spheram actiuitatis dæmonis; non credo posse dæmonem illū possidētē, huic alteri quidquam suggerere tentationis. vt enim nec quoduis corpus quantumuis distans loco mouere, sic nec quorumuis animos, à quorum corporibus absit longissime, potest Diabolus tentare; sed eos tantum, qui sint adeo propinqui, vt in vno quasi adæquato loco dæmonis censeantur. Nonnulla huc pertinentia petite à Gulb.

e vide Pet Tyræum l. 2. de spirit. appar. c. 6. & 7.

d cō. 3. in vita Basilii Maccædonis.

Pari-

Parisienſi. part. vltim. de vniuerſo, capit. 13.

B

Prior conſulſ. pars, de mutatione quantitatis, probarur: quia ſanior philoſophorum pars, cum Ariſtotele & D. Thoma, partium corporaliumque dimensionum penetrationem naturæ nõ permittit, ideo nequit dæmon ſic mutare corporis quantitatem; vt homo inſtar catti, vel muſtelæ per tenuem rimam in cubiculum irrepat: multo minus, vt per ianuas clauſas ingrediatur. docuit hoc bene Ioan. Beets Carmelita in primi præcepti expoſ. vi. cap. 4. Quare quod de lamia in muſtelam conuerſa narrat in *Mileſia* nugator Madaurenſis, fictitium cenſendum. Mentitæ quoque fuerunt illæ Striges Lotharingicæ, quæ Nicolao Remigio e perſuaſerunt, ſolere dæmonem veteranis Lamijſ potestatem reipſa dare; vt queant ades penetrare, & per quaſuis anguſtias nullo negotio viam ſibi faciant, in mures, feſes, locuſtas, atque alia huiuſcemodi puſilla animantia contractæ, & deminutæ: intromiſſasque, denuo priori formæ reſtitui, ſiuelint. Mentitus etiam ſimilia iactans Scaſius apud Niderium in *lib. 5. Formicarij*. hæc enim deliria ſunt omnia & illuſoria. Sed ſolummodo dæmon præcedens, latèter aperit & claudit ianuas, vel fenestras, corporis earũ capaces, per quas eas intromittit, quæ ſe putant formam huiuſmodi animantium induiſſe: quod prudentiores Italicæ ſagæ Grillandoſ fuerunt conſeſſæ. Hanc autem oſtiorum apertionem & clauſuram adeo ſubtiliter dæmonem facere poſſe; vt dormientes in cubiculo non euigilent: non dubitabit, quiſquis meminerit ab Angelo factum, cum B. Petrum de carcere eduxit: vbi nihil neceſſe eſt dicere hanc ianuarum apertionem, vel cuſtodum ſonnum miraculoſa fuiſſe. Si quis obijciat Donum

A Chryſoſtomum hanc vim Angelis tribuere, cū ſcribit Abacuc ab Angelo demiffum & reductum ex lacu clauſo, & ſigillis integris permanentibus. hoc enim ait orat. *quæ eſt de incredulitate D. Thoma*. inter orationes Patrum ſeorſim Romæ editas: *πῶς ἢ θεοῦ κατὰ γὰρ τοῦ ἄγγελου τὸν ἀμβρακοῦ μὲν τὸν λακκὸν τῶν λιόντων ἢ πάλιν ἀναγάγειν: ἢ τὰς ἐπικεμήνας σφραγίδας ἐρρωμένους κατὰ λιπέειν.*
 B *Reſpondeo* id factum, non Angeli, ſed diuina virtute. Præterea videtur Diuus Chryſoſtom. priorem Danielis captiuitatem, de qua capit. 6. cum poſteriore confundere, de qua agitur Daniel. capite decimo quarto. Modus vero quem ſtriges aliquando memorant, nempe Diabolum iptos parietes aperire, & per quandam qualiſiſionem & diſruptionem ingreſſum illis præbere & egreſſum, poſt iterum partes coniunctas facere, coaleſcere; ſcio, ijs qui penetrationem partium admittunt viſum iri probabilem: & huc referri queat quod Cordubæ famoſæ illi Magdal. Crucix acciderat, vt, hiantē ſubito pariete, à tranſeuntibus orans puellula conſpiceretur. Sed ego totum hoc vel præſtigioſum puto, vel dumtaxat dæmonem maxima celeritate, quot ſufficiunt lapides eximere & ſuſtinere alios neruant, & poſtea eadem celeritate atque dexteritate, iterum eos in ſuum locum reponere exiſtimo: cumque hominum aſpectus hanc celeritatem tartarei latomi nequeat deprehendere; fieri vt fallum torquet iudicium de aperto per partium compreſſionem pariete. Prorſus cum vero magiſtro ſuo Caluino impius eſt VVierus: cum nugatur, ita Chriſtum Dominum, poſt reſurrectionem clauſis ianuis ingreſſum ad diſcipulos: vbi merito, cum grauiffimis & ſanctiſſimis Patribus, Catholicis ſcriptores, in hac corporis fo-

a D. Aug.
tract. 121.
in Ioan.

Aa

lidi

e 1. Dæ-
monolati
c 14

f 1. de for-
tieg. 19. 8.

g Aa. 12.

Greg. homi. 16. in Euangel. D. Chryf. in oratione. εἰς ἡλθε ἡ θύρα τῆς βασιλείας οὐρανῶν οὐρανῶν κλεισμένων οὐρανῶν (quoquid apertius)

lidi penetratione, patentis miraculi rationem agnoscunt. Pari modo Beza & similes blasphemant de CHRISTI Domini Natiuitate illaelo claustro virginali, & resurrectione clauso manente sepulchro. contendunt homines isti animales, hæc aperta fuisse, dum penetraret, & postmodum iterum clausa. quasi non potuerit creatura suo creatori, vt ceteris in rebus, in hac quoque obtemperare. sed nimirum isti cuncta conātur Christi Domini Diuinitati & omnipotentia detrahere, vt ad Turcismum Paganismumque viam struant.

Cum ergo quantitatem sic mutare non possit dæmon, adeoque illam cōprimere, vt partes se penetrent: nequit etiam efficere, vt corpus quantum & coloratum verè reddatur inuisibile illis, coram quibus existit, oculis eorum sanis & non præstigiatis; quamuis fieri queat, vt per accidens aliud illud non videant. Nam si corpus illud celeriter alio transfert, iam præsens illis non est hoc corpus: si vero species visiuas, ne in oculos adstantium commeent, per corporis alicuius interpositionem, vel per nimiam aeris agitationem impediatur; vel corpus illud aliqua sibi possibili ratione transformet: (hos enim modos inuenio solere ab illo vsurpari) corpus illud tunc quidem actu non videbitur; reuera tamen visibile permanebit. Sic fraude dæmonum Domitiani oculis se subtraxit Apollonius Philostratum, sic Gyges latebat fictitio illo tectus annulo apud Ciceronem, sic de Persei clypeo Græculi fabulantur.

Sic intelligendum, quod Ioan. Sarrisberien. scribit de quodam: fuitque magorum peritissimus, vt quascumque res vellet, inuisibiles faceret; alias vero videbatur in alias species transformare. l. 1. de nugis curialium cap. 9. item quod Necromanticus ille Gui. Iuliac. persuase-

A rat apud Meierum lib. 10. sic quod de Cleomede Altypelenfi referebat Celsus arcam ingressus, & intus operculum eius retinentem, non esse reperi- tum in ea, sed creditum euolasse. lege Origenem lib. 3. contra Celsum. Quod vero feribunt nonnulli eum, qui gemmam gester Heliotropiam, inuisibilem fieri: non credo. nam vt bene ait Guilhel. Parisiens. a deberet lapis ille posse colorem omnem tollere, vel alios plane sic inducere obiecto, vt non possit agnosci. Tantam vero vim illi gemmæ inesse, nondum vel testis fide digni auctoritas docuit.

Denique ex his decidi possunt, & detegi illusiones illæ dæmonum, quando membrorum aliquorum speciem vel immensam faciunt apparere, vel nullam, vt sublata videantur. vt sunt, quæ narrantur in Malleis malef. de ijs, qui virilia sibi ablata putabant, apud Sprehger p. 2. 1. cap. 7. & quod legitur ridiculum in tom. 2. tracta de credul. dæmon. adhib. folio 429. Nec puto dæmonem posse hominis parui ossa sic extendere, vt Gigantæ fiat magnitudinis: ideo quod Indi Cichorani certis id se herbis posse iactabant, iure optimo Petrus Chieza fabulis annumerat p. 2. Hist. Peru. c. 42.

QVÆSTIO XVIII.

An corpora ex vna in aliam speciem Magiqueant transformare.

Non ago de fabulosis Metamorphosis. Ouidij, Parthenij & aliorum: nec de naturalibus imperfectorum animalium commutationibus, de quib. Aristoteles & Plin. d Sed de Magicis,

b d. p. vii. c. 22.

cli. 5. Hist. ani. c. 19. d l. 11. Nat. Hist. c. 12.

qua